

CESTA

Zpravodaj farnosti při konkatedrále Nanebevzetí Panny Marie
v Opavě
červenec–srpen 2021

Slovo na cestu

Poslední dobou dostávám velmi často otázku: „*Otče, chystáte se vyrazit někam o prázdninách?*“ Před začátkem prázdnin a času dovolených je to určitě jedna z obvyklých otázek, s níž se často setkáváte možná i vy. Není se čemu divit. Po dlouhé době nutného a okolnostmi zapříčiněného setrávání v blízkosti domova je v celé společnosti cítit touha vydat se „někam pryč“, objevovat krásy přírody či jiných zemí, alespoň dle současných možností, ale především na chvíli vytrhnout sebe a své blízké ze stereotypu, všednosti a nucené uzavřenosti.

Zde se nabízí krásná analogie. Touha opustit na chvíli „všednost a zabydlenost v tom svém“ může být skvělou příležitostí přenést toto vše i do duchovní roviny našeho života. Právě čas, kdy opouštíme „stojaté vody“ života, může být využit třeba pro „rozvíření vod“ možná až příliš stojaté hladiny například naší modlitby. Nové zážitky, zkušenosti, nově objevená místa, krása přírody mohou být velmi podnětné pro obnovení svěžesti našeho dialogu s Bohem, aby se neuhníždil pouze na nezbytný čas slavení nedělní liturgie během prázdnin.

Když papež František ve svých promluvách během generálních audiencí hovořil o modlitbě, poukázal na to, jak se liturgická modlitba ustavičně vrací ke každodennímu životu a pozvedá jej. Všude, kam přicházíme, a ve všem, co nás potkává, pokračuje dialog s Bohem. Ten, kdo se modlí, je jako zamilovaný, který neustále nosí v srdci milovaného člověka, ať už je kdekoli. Tento dialog s Bohem totiž vše pozvedá. Každá radost z prožité chvíle se stává důvodem ke chvále, každé zhroucení našich plánů příležitostí k prosbě o pomoc. Papež přirovnává modlitbu k oknu s výhledem na tajemství, jelikož „*osvětluje několik kroků, které máme před sebou, a poté se otevírá veškeré realitě, která jí předchází, a překonává ji. Toto tajemství nemá tvář, která by vzbuzovala neklid či úzkost. Poznání Krista nás uschopňuje k důvěře ve skutečnost, že tam, kam naše oči a zrak naší mysli nedohlédnou, není nicota, nýbrž nekonečná milost. Někdo nás zde očekává.*“

Až tedy budeme vyhlížet z okna čas našeho „vytržení ze všednosti“, kéž v dálce nevidíme tajemství nejistoty, ale v pozvednutí mysli k Bohu najdeme jistotu, že nás zde někdo očekává. A kéž se realita, s níž se nakonec potkáme, stane novou realitou setkání s Kristem.

o. Aleš Písařovic, administrátor farnosti Sudice

Inspirace čerpána z promluvy papeže Františka při generální audienci 10. 2. 2021.

Smíšené pocity

aneb Změny ve farnosti

Foto Michal Bujnovský (ČaV)

Otče Jene,
jsme Bohu vděční za to, že Vás „zavál“ do Opavy. Děkujeme Vám nejen za Vaši kněžskou službu a za vše, co s ní souvisí, ale i za všechny každodenní maličkosti:

- za Váš humor a neustále rozevláté ruce,
- za vtipy, které jste měl v zásobě snad na každou příležitost,
- za nedělní rána, kdy jste plnil funkci vrátného a vítal opozdivší se členy scholy,
- za sekání farní zahrady vždy, když to bylo potřeba,
- za pravidelné vynášení tříděného odpadu,
- za službu u grilu při společném setkávání,
- za „akrobatické kousky“ a „kolotoče“ s dětmi,
- za odborné rady a pomoc při troublech s autem, ...

Přejeme Vám, abyste si udržel radost ze života a ať Vás funkce delegáta apoštolského administrátora „nepřestane bavit“ ☺.

Pomyslné kormidlo naší farnosti přebírá o. Václav Koloničný, který se po téměř dvaadvaceti letech vrací do Opavy.

Otče Václave,
přejeme Vám dostatek sil,
trpělivosti s námi, farníky,
a mnoho radostí ve Vaší kněžské službě.

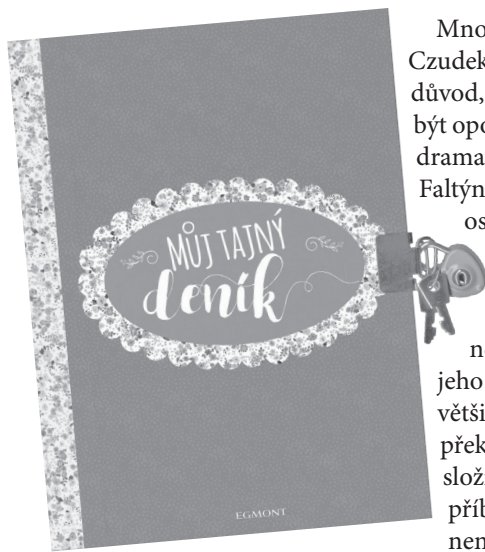
Foto Jarmila Fussová (ČaV)

Šok!

Investigativní reportáž
ze zákulisí případu tajemného deníku

TOP SECRET

Mnozí z vás si stačili všimnout, že otec Jan Czudek minulý měsíc opustil naše řady. Oficiální důvod, kterému jsme doposud věřili, zněl, že má být oporou biskupství. Pravda je bohužel mnohem dramatičtější... Jako by nestačila kauza poslance Faltýnka, ani církvi se nevyhnulo nalézání osobních deníčků s výbušným obsahem. Náš děkan byl raději potichu odklizen, aby byl v Ostravě více pod dohledem.

Biskupství mělo materiály k dispozici nějaký čas, ale dlouho trval přepis textu a jeho překlad, protože poznámky byly psány většinou *po našimu*. Bylo tedy složité najít překladatele z jablunkovštiny, a zároveň znalce složité církevní terminologie, který by nebyl příbuzným otce děkana, a na kauze by tedy neměl osobní zájem. Jak je všeobecně známo,

snad všichni kněží, pocházející z dané oblasti (a že jich je!), jsou bratry či bratrance otce Jana.

Jeho tajný deníček našel uvědomělý nálezce z řad farníků ležet na chodníku Almužnické ulice. Po zběžném prohlédnutí mu došlo, o jak závažný materiál se jedná. Okamžitě jej předal na biskupství. Pro redakci Cesty potvrdily existenci deníku dva na sobě nezávislé zdroje a dokonce nám umožnily do něj nahlédnout. Přinášíme vám výběr toho nejpikantnějšího:

Květen 2014: „Milý deníčku, jsem zdrcen. Chtějí mě přeložit!!! Co může z Opavy vzejít dobrého?“

Ze záznamů vyplývá, že se jejich autor nějakou dobu sžíval s místními lidmi, ale nakonec pochopil zdejší mentalitu: *Leden 2015: „Židé si přejí zázraky, Řekové hledají moudrost, Opavané zase chtějí, aby mše začínaly včas!“* Z úryvků je vidět, že osobní záznamy autor prokládá biblickými citáty a narážkami.

Dalším velkým úkolem, který byl před Jana Czudka v Opavě postaven, bylo řízení celého děkanátu. V listopadu 2016 se v deníčku dozvídáme, že zejména tzv. kněžská konference neboli pravidelná schůze všech kněží děkanátu dělala jejího předsedu každý měsíc. *„Milý deníčku, hlasivky mám úplně odrovnané. Radši bych zpovídal tři dny v kuse, než překřikoval dvacet farářů...“*

Jedna sebevědomá poznámka z března 2019 zní: *„Konkatedrála? Zbořte tento chrám a já jej ve dvou letech opět postavím!“*

Před rokem se ale objevily i zklamaně znějící biblické parafráze: „*Kámen, který stavitelé zavrhlí, nás památkáři donutili znovu použít... ☹*“ To vysvětluje zpoždění při opravách.

Ožehavé pasáže byly samozřejmě také ty, které se týkají finanční stránky věci: „*Chce-li někdo z vás stavět věž, což si napřed nesesedne a nespočítá náklad, má-li dost na dokončení stavby? (Lk 14,28) – Milý deníčku, kdybych si tohle místo v Bibli podtrhnul dřív, nemusela teď být úplně každou neděli sbírka na opravy konkatedrály...*“

To všechno by ale ještě na odvolání z funkce bylo málo. Pověstná kapka přetekla až ve chvíli, kdy se na biskupství z deníku dozvěděli, že Jan Czudek chystá ve Vávrovicích společně s nejmenovanou zahraniční firmou vyrábět pod značkou Opavia hostie s příchutí. Náš zdroj nám prozradil, že zásadním problémem nebyly ani příchutě (ostatně pistáciové hostie by prý někteří zaměstnanci kurie rádi vyzkoušeli) ani jednání proti kanonickému právu. Vadil totiž název. Na území naší diecéze by se nová značka hostií musela jmenovat jediné Ostravia-opavia.

Anonymní redaktori Cesty

P. S. Článek je pochopitelně ryze fiktivní! Přejeme otci Janovi, ať nadále zůstává bezúhonným, pokorným, laskavým a radostným služebníkem Božím. Byli jsme jeho ovečkami moc rádi!

První svaté přijímání ve farnosti

Letos jsme ve farnosti prožili první svaté přijímání hned dvakrát. Díky koronavirovým opatřením se většina dětí učila trpělivosti, neboť si musela na první setkání s Kristem v eucharistii počkat jeden celý rok navíc.

V neděli 16. května přistoupilo v kostele sv. Vojtěcha k prvnímu svatému přijímání celkem osm dětí.

Poslední červnovou nedělí pak v opravené konkatedrále přistoupilo k svatému přijímání celkem patnáct dětí.

Děkujeme všem, kteří se vytrvale za děti po celou dobu jejich přípravy na přijímání modlili.

Foto Michal Bujnovský (Člověk a Víra)

Slavnostní otevření konkatedrály

V sobotu 12. června se vrátil život do konkatedrály Nanebevzetí Panny Marie. Slavnostní mše svatá s apoštolským administrátorem Martinem Davidem uzavřela dvouleté období, kdy byl chrám uzavřen. Během vůbec nejnákladnější památkové rekonstrukce od založení ostravsko-opavského biskupství se díky péči stavebníků a památkářů dočkala obnovy jak fasáda, tak interiér chrámu ze 14. století. O tom, že se revitalizace konkatedrály povedla, svědčí získání titulu Památka roku 2020 Moravskoslezského kraje. *(Foto Michal Bujnovský, Člověk a Víra)*

Jáhenské svěcení

Po třech letech se konkatedrála v sobotu 19. června dočkala jáhenského svěcení, které přijal i náš farník Karel Honka. Svou roční jáhenskou službu bude vykonávat na Diecézním středisku pro mládež ve Staré Vsi nad Ondřejnicí.

Otec biskup Martin David na úvod své promluvy připomněl, o čem hovořil před třemi lety. Byla to **3T služby církvi** – tajemství, touha a ticho (viz minulé číslo Cesty). Letošní promluvu otec upravedl na **3S**.

Služba: Jáhenství a kněžství je svátost služby Bohu a lidem v jeho církvi. Služba, o to víc služba v církvi, nemůže být službou k sobě, ale službou k druhým.

Slovo: Jáhen je služebníkem vtěleného Slova. Jáhni mají být hlasateli, nositeli a »žíteli« Slova.

Svátosti: Jáhni se stávají řádnými udělovateli svátosti křtu, rozdělovateli eucharistie a předsedajícími při udělování svátosti manželství.

Jako bonus je čtvrté S – **společenství**, neboť všechna 3S prožíváme ve společenství.

Foto Pavel Zuchnický

Farní odpoledne

V neděli 20. června jsme se sešli na již tradičním Farním odpoledni, které se konalo na farní zahradě. Protože bylo tropické vedro, byli jsme rádi, že jsme se mohli osvěžit výbornou ledovou kávou nebo mléčným koktejlem z pojízdné moto kavárny BettyCafe.

Pro děti si opět Mirka s Magdou připravily soutěže na devíti stanovištích, kde děti plnily různé úkoly. Například skákaly panáka, skládaly origami, luštily hlavolamy nebo musely dohodit kamínkem až na půdu fary. Kdo splnil všechny úkoly, dostal sladkou odměnu.

Děti se také mohly vyřádit ve dvou nafukovacích bazénkách, ochutnat cukrovou vatu a nakonec spořádat výborné špekáčky.

Moc děkujeme všem, kteří toto příjemné odpoledne připravili, a také otci děkanovi a otci Jirkovi, že jej prožili s námi.

Marie Štrauchová

O výchově

IX. část

Pokoj v rodině

Možná se někomu zdá, že pokoj v rodině nepatří do témat o náboženské výchově. Víme však, že dítě s vnitřním nepokojem těžko může v sobě rozvíjet duchovní život. Podívejme se tedy na dětskou agresivitu, která charakterizuje mnoho dětí a která zabraňuje pokojnému rozvoji života modlitby.

Obecně zaznamenáváme u dětí nárůst agresivity. Učitelé mluví o tom, že děti jsou k sobě navzájem zlé. I na veřejnosti, např. v dopravních prostředcích, jsme svědky bezohlednosti. A šikana se nám z pedagogických příruček přesunula do běžného života ve školách či jiných kolektivech a dokonce i na ulici.

Vnitřní energie, která se přelévá do svalového potenciálu, je charakteristická pro mladého člověka, a je jistě darem Stvořitele. Je hybnou pákou v boji se zlem, silou v práci, průvodcem pokroku lidstva i bezpečím jednotlivců. I v dětském věku se však tato energie nesmí hromadit, proto rodiče musejí dbát o vyváženost sedění a pohybu, při kterém dojde k vybití energie.

Obecně platí, že **násilí se u dítěte projeví tehdy, když je přetíženo, vzniká stres, kterého se dítě zbavuje agresivitou.** Rozumný rodič se tedy snaží, aby jeho dítě nebylo přetěžováno. Je to prevence, která je nezbytná, podobně jako se neobejdeme bez prvního kroku.

Je to paradoxní, ale volná výchova, která slibovala poklidný rozvoj dětské osobnosti, je příčinou mnohé agrese. Volná výchova dává dítěti příliš mnoho volnosti a příležitostí k rozhodování ve věcech, na které nemůže být vzhledem ke svému věku připraveno. Takto se dítě přetíží a následná agrese je reakcí na přílišnou zátěž. Pokud nám připadají podobná tvrzení přehnaná, tak si vzpomeňme na sebe, na svůj výbuch hněvu, když jsme toho měli moc.

K pochopení si uveďme jednoduchý příklad. Snídaně. Děti přicházejí do kuchyně a mají nachystáno jídlo. Na talířcích chléb namazaný medem, v hrníčcích nalité kakao.

Děti se pomodlí a v tichu snídají. Ráno většinou nikomu není moc do mluvení. Po snídání se děti pomodlí a v klidu odcházejí do školy. Zcela jinak je tomu v rodině s volnou výchovou. Maminka nechce klást dítěti překážky, a proto mu připraví celou škálu možností k nasycení. A už ve dveřích na dítě sype: „Martínku,

copak dneska budeš papat? Šunečku anebo raději pomazánku? Je tam jogurtek, tvarohová přesnídávka. Chceš k tomu chlebiček nebo rohlíček? Máme tam koláč s tvarohem. A co dáme k pití? Kakao, čaj anebo bílou kávu? Můžeš pít i něco studeného.“

Chlapec se má rozhodovat mezi tolika možnostmi. Neví, co má odpovědět. Spousta věcí z toho mu moc chutná. Ale co si má vybrat? Jeho oči těkají z jedné potraviny na druhou. Maminka chce znát rozhodnutí, proto ho vybídne, aby už konečně řekl, co chce. Ale Martin neví, co si má vybrat. Do toho stačí malinké rýpnutí bratříčka, které by hoch normálně přešel v legraci. Nyní však je poslední jiskrou, která zapaluje. Martin dává bratříčkovi herdu do zad. A než se maminka otočí, tak má u stolu rvačku. Nechápe, že si ji zavinila sama. Jak se má nyní s dětmi pomodlit?

Rodiče by měli znát, kolik „snese“ jejich dítě při práci (zábavě) s počítačem. Zvláště hry „vyždímají“ organismus natolik, že hráč se nemůže vrátit do normálního světa a v citovém zmatku použije agresí. U citlivějších dětí může následovat agresivní chování po zhlédnutí filmu či jiného náročného pořadu.

Nemálo vychovatelů také podceňuje velmi zásadní vliv agresivních scén na psychiku dětí. V časopisu *Děti a my* (3/93, O. Zelinková) jsem četl: „Již v 60. letech minulého století byla v západních zemích prováděna řada sledování s cílem varovat před přílivem filmů plných násilí. Hicks v roce 1965 sledoval pětileté děti. Třikrát po sobě jim promítl osmiminutový film, ve kterém byly čtyři fyzické agrese (např. chlapec tloukl plastikovým kladivem panenku). Poté byly děti vystaveny frustraci a po ní dvacet minut sledovány. V průběhu těchto dvaceti minut se dopustily v průměru šestnácti agresí, které napodobovaly agrese sledované ve filmu. U kontrolní skupiny dětí, které film nesledovaly, se agrese neobjevila... Vzorem agresivního jednání jsou však i televizní zprávy o únosech letadel, územních konfliktech atd.“

Pramenem agresí mohou být také přílišné nároky rodičů, které nedokáže potomek plnit. Děti, které nemají ve svém jednání řád a jsou panovačné doma, si v dětských kolektivech často vůdčí pozici nevybojují. Takové děti jsou plné chaosu a strachu. Agresivitou se snaží vůdčí role dosáhnout anebo přebít vnitřní nejistotu.

Dítě vychovávané v řádu hodnot, poslušné a přitom sebevědomé bezpečím domova, nepřetěžované do nadměrné frustrace, se neuchýlí k agresii, ale naopak své klidné srdce otevře modlitbě, ve které získá v samotném Bohu oporu nejvyšší. A bude o ni prosit Boha nejenom v dětství, v dospívání, ale i v dospělosti.

Zdroj: Janšta Josef. *O výchově*. A.M.I.M.S., Vranov nad Dyjí – Přímětce – Bítov, 2018, str. 27–30.

K zamyšlení

Kufry a kufříky

Začínají prázdniny, blíží se doba dovolených, budeme více cestovat. Bude také více příležitostí uplatnit to, co nám říká Tomáš Špidlík v první části následujícího citátu. S tou druhou částí je to složitější, to asi nebývá jednorázovou záležitostí. Člověk ale nikdy neví předem, k čemu ho chce Bůh použít.

Kdo má na nádraží lehounký kufřík,
má pomoci do vlaku tomu, kdo zavazadlo nemůže unést.
Nešťastná povaha je zavazadlo velmi těžké,
bez pomoci jiných se sotva unese.

(Tomáš Špidlík)

Zajímavý pohled na věc: člověk by očekával, že nabádání bude adresováno tomu s nesnesitelnou povahou, aby své bližní tolik neotravoval, a zatím jsme to my kolem, kdo je nabádán ke změně! Ostatně stejně promlouvá i Boží slovo: „*Berte na sebe břemena jedni druhých, tak naplníte zákon Kristův.*“ (Gal 6,2) A jinde: „*My silní jsme povinni snášet slabosti slabých a nemít zalíbení sami v sobě.*“ (Řím 15,1)

Pomocť někomu s kufry nám asi potíže nedělá, naopak, člověk se ihned cítí dvojnásobně na výši: předvede svůj biceps, a ještě si udělá čárku za dobrý skutek. Horší je to s tím zavazadlem nešťastné povahy bližního: tady je totiž místo svalů zapotřebí notná dávka milosrdenství, a toho se nám ne vždy dostává. No, možná bychom nešťastnou povahu druhého i „poponesli“. Ale snášet ji dnes a denně? Dříve nebo později býváme se svou snášenlivostí v koncích.

Pán je ale mocen proměňovat naše srdce, když o to prosíme. Velkým krokem vpřed je už poznání, že nešťastná povaha bližního je břemenem nejenom pro jeho okolí, ale především pro něho samého (podobně jako moje špatné vlastnosti jdou na nervy nejenom mým bližním, ale

i mně samotnému). Toto poznání tlumí naše rozhořčení a dává prostor milosrdenství. Milosrdenství pak není ničím jiným než láskou v praxi: bez dlouhých řečí popadne „kufř“ bližního a jde, kam až je třeba.

Apoštol Pavel však dodává, že při snášení slabostí druhých je navíc třeba „nemít zalíbení sami v sobě.“ Jak toho dosáhnout? Jak být trpělivý a milosrdný, a nehledět přitom se zalíbením na své duchovní bicepsy?

Stačí si uvědomit, kolik mých „kufrů“ nosí zase jiní – a o mnohých možná ani netuším, kolik váží...

Kateřina Lachmanová

Tak nebudme zahledění do sebe a do svých plánů, jak prožijeme dny volna a dívejme se kolem, jestli není poblíž někdo, kdo potřebuje alespoň tu fyzickou pomoc.

Příjemné prožití dnů volna Vám přeje

Vladimír Ziffer st.

Zdroj: Kateřina Lachmanová, *O milosrdenství*. Karmelitánské nakladatelství Kostelní Vydří 2000; str. 28–29.

Klub sv. Anežky, dobrovolné sdružení Charity Opava

Milí přátelé Klubu sv. Anežky, mám pro vás dobrou zprávu. Po delší době se zase sejdem v Denním stacionáři pro seniory na Kylešovské ulici č. 4.

Setkání se uskuteční **3. srpna v 16 hodin**. V případě příznivého počasí budeme opékat na zahradě stacionáře.

Pokud to epidemiologická situace dovolí, tak budeme od září mít pravidelná setkání každé úterý.

Těším se na setkání s vámi a přeji vám pevné zdraví!

Marie Smolková

Knižní tipy

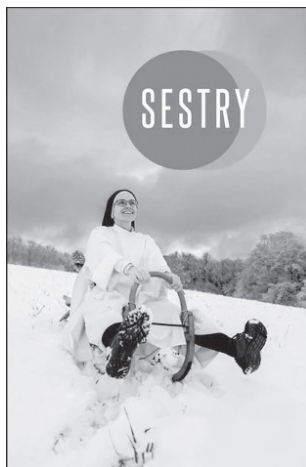
Sestry

Kamila Hladká

Jaké je to nemít muže a dítě? Je jejich víra pevná, nebo o ni musí stále bojovat? Odkud rostou kořeny západní vzdělanosti a tradice? Lze zpřetrhat neblahé dědictví komunismu? Je možné vnitřní svobodu svázat a uzavřít do cely? Mají z něčeho strach? Je důležitější krása, nebo služba? A jedí o půlnoci čokoládu?

Velmi mě oslovily příběhy řádových sester vylíčených v této knize. Jde o různé staré sestry z různých řádů, takže výsledný obraz je takovou mozaikou ženského řeholního života. Knihu bych rozhodně doporučil i jako dárek nevěřícím pro odbourání předsudků.

Sestřičky tady jsou již po staletí, v dějinách mnohokrát prokázaly velkou kuráž. Pečují o nemocné, pracují v nápravných zařízeních, sociálních službách a ve školách, pomáhají

lidem na misiích, můžeme je označit za zakladatelky hospicové péče. Starají se o druhé bez ohledu na jejich víru, bohatství nebo jakoukoliv jinou příslušnost. Často jsou vázány mlčenlivostí. Žijí v ústraní. To, co někdo chápe jako svázanost, může jinému přinášet svobodu. Snad i z toho důvodu v dávné minulosti přicházely do řádu, aby získaly i vzdělání a nebyly jen hospodyněmi. Svou jinakost nikomu nenutí, nesou ji směle. Dneska jich u nás můžeme potkat už jen kolem tisíce. Málokdo nějakou osobně zná, vzbuzují v nás respekt a snad i strach.

Malé nakladatelství s názvem *Dcera sestry* se zaměřuje na ženská témata. Velký ohlas vzbudila už jejich předchozí kniha *Hornické vdovy* mapující osudy žen, které přišly o manžely při důlních neštěstích. Podobným způsobem vznikla i právě popisovaná kniha: rozhovory jsou přepisovány do ich-formy. Je to velmi působivý styl vyprávění.

Kniha vychází s doslovem Vojtěcha Vlčka, historika zabývajících se pronásledováním katolické církve v Československu. Je doplněna dobovými materiály a fotografiemi Jana Cágy, držitele mnoha ocenění a několika Czech Press Photo.

Co se děje ve svátostech? 25 otázek a odpovědí

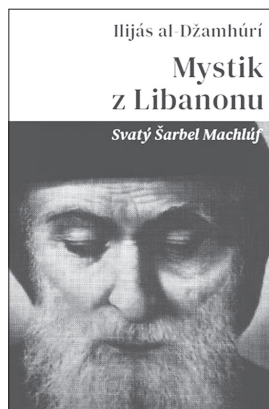
Les Miller

Co je na svátostech svatého? Proč se křtí také nemluvněta? Co to znamená někoho biřmovat? Co říká katolická církev o rozvodu? Proč mohou být kněžími pouze muži? A co mám dělat, když se bojím jít ke zpovědi? Kanadský učitel náboženství Les Miller předkládá pětadvacet odpovědí na některé otázky, které si lidé kladou ve vztahu k sedmi svátostem – důležitým okamžikům lidského života, které nás učí poznávat tajemnou Boží lásku.

Tato knížka nepřináší nic nového, základní informace k sedmi svátostem by měl znát každý dospělý křesťan. Publikace tedy míří spíše na dospívající, čerstvě obrácené nebo úplné ateisty. Poslouží ale i těm, kdo by si chtěli základy katolického učení osvěžit.

Mystik z Libanonu: Svatý Šarbel Machlúf *Ilijás al-Džamhúrí*

V posledních letech se zvyšuje zájem o libanonského světce z 19. století, Šarbela Machlúfa. Ten byl u nás ještě donedávna téměř neznámý. Od roku 2016 na toto téma ale vychází už čtvrtá publikace. A pokud navštívíte krnovský Cvilín, naleznete tam i relikvii sv. Šarbela.

Tento velký světec patřil k východní maronitské křesťanské církvi. Už během života jej spolubratři i lidé v okolí považovali za Božího muže, obdařeného mnohými charismaty; když zemřel, děly se u jeho hrobu zvláštní úkazy. Později na jeho přímlovu došlo k mnohým uzdravením i obrácením, což vedlo k zahájení kanonizačního procesu. K hrobu tohoto poustevníka dodnes přicházejí poutníci z celého světa, kupodivu nejen křesťané, ale i muslimové.

Kniha člověka už při zběžném prolístování naláká na spoustu neuvěřitelných zázraků a podivností. Naštěstí nezůstane jenom při tom a nalákaný čtenář se brzy posune k podstatným věcem, pro které zbožný Šarbel žil. A je už dál na samotném čtenáři, jestli se nechá inspirovat.

Jan Pilař, Karmelitánské knihkupectví Opava

Dětem

Vysvědčení

V poslední den školního roku panuje na cestě do školy i v ní samotné slavnostní nálada. Mladší i starší děti jsou svátečně oblečeny, mnozí nesou květiny, hlavně si však mezi sebou vyměňují povzdechy: „Prázdniny, konečně jsou tady prázdniny.“

Také Josífkovi a Marušce naposledy v tomto školním roce maminka požehnala na cestu, předala jim kytičky z jejich zahrádky a radostně dodala: „Těším se na vaše první vysvědčení.“

Josífek přemýšlí. Budu mít samé jedničky? Paní učitelka mně slibovala dvojku z psaní. Ale pak o tom přestala mluvit. Nechci dvojku! Nechci mít pokažené vysvědčení!

Po zahájení vyučování nejprve paní učitelka hodnotí, co se jim jako třídě podařilo a v čem se musejí polepsit. Pak jim připomíná, co mají o prázdninách procvičovat. Teprve potom otevírá tmavou složku a volá k sobě prvního žáka. Když na Josífka dojde řada, paní učitelka se usměje a předává chlapci vysvědčení se slovy: „Josífku, blahopřeji ti. Máš samé jedničky, jenom z psaní jsem ti dala dvojku.“

I po této zprávě sluníčko svítí dál, ptáčky ve větvích stále vesele pípají, první třída je pořád krásně vyzdobená a plná vůně z přinesených květů. Josífkovi však svět zčernal: přece mám dvojku... Z toho jsem pořád měl strach. Co na to řekne maminka? Tatínek bude smutný. Jako z veliké dálky slyší hlas paní učitelky: „Maruško, blahopřeji ti, máš ze všech předmětů jedničku. Zasloužíš si velikou pochvalu...“

Následuje výčet všeho, co Maruška dělá dobře. Její bráška však má před očima tatínka, jak se dívá na jeho vysvědčení. Tatínku, nebuď smutný, prosí ho chlapec v duchu. Několikrát to opakuje. Ale když se tím neuklidní, tak zvolá nahlas: „Tatínku, nebuď smutný.“

Slyší to celá třída. I paní učitelka pozvedne oči od zbývajících vysvědčení a spěchá k němu: „Josífku, stalo se ti něco?“

Neodpovídá. Stydí se, že mluvil nahlas. Pak už to netrvá dlouho a dvojčata opouštějí školu. Nevědí, že paní učitelka zavolala jejich mamince a sdělila jí, co se stalo Josífkovi. Nevědí, že maminka to sdělila tatínkovi, který jí slíbil: „Na chvíli z práce odskočím.“

Rodiče zase netuší, že dvojčata míří ke kostelu. Josífek spěchá za Ježíšem, který nás miluje svým Nejsvětějším Srdcem. Touží přitom, aby pocítil tatínkovo srdce. Dočká se – tatínek šel najisto do kostela, když děti nepřišly domů. Sedá si vedle Josífka, bere si ho na klín a tiskne k sobě. Chlapec tak vnímá jeho srdce, rozběhnuté z toho, jak běžel ke kostelu.

„Mám dvojku ze psaní,“ vyhrkne Josífek.

Tatínek se malinko pousměje a požádá ho: „Ukaž mi vysvědčení!“

Když mu je Josífek podá, nad známkou z psaní podotkne: „Dvojka není špatná známka.“ Popojede prstem po papíře nahoru do míst, kde je napsáno chování. „Tady by mě dvojka moc mrzela.“

Klekají a děkují Pánu Bohu za celý školní rok. Doma je pak vítá maminka svátečním obědem. Večer jdou poděkovat na mši svatou. Po návratu domů už spěchají spát. Přitom si pokládají na stůl u své válečky své vysvědčení. Josífek usíná hned. Maruška na to čeká, vylézá z lůžka a s bráškou si vysvědčení vymění. Při obchůzce dětí si toho maminka všímá. Blaženě se na manžela usměje, pozvedne oči i ruce k nebi a modlí se: „Pane Bože, děkujeme ti, že máme dvojčata a že se mají rády. Amen.“

Z knížky Dvojčata od Josefa Janšty

Centrum pro rodinu – středisko Opava

Kontakt: Masarykova 39, minoritský klášter, 1. patro;

e-mail: jdostalova@prorodiny.cz, mobil: 731 625 617;

internetové stránky: www.prorodiny.cz;

osobní kontakt: Po–Pá od 8 do 12 hodin.

Nabídka předtočeného webináře o knihách a filmech

Milé ženy, psychologka Irena Smékalová vám (nejen na prázdniny) nabízí ve svém novém webináři knihy a filmy o manželství, rodičovství a také zaměřené na osobnostní rozvoj.

O tento webinář si můžete napsat na mailovou adresu irena@smekalovi.cz a stojí 199 Kč. Můžete si ho potom kdykoliv pustit.

Plánované akce na podzim 2021:

- 18. 9.** Setkání žen, které tančí biblické židovské tance, na Cvilíně
- od 22. 9.** Podzimní kurz biblických židovských tanců
- 2. 10.** Seminář pro ženy s Irenou Smékalovou
- 12.–14. 11.** Víkend pro ženy s biblickými židovskými tanci v Českém Těšíně
- 20. 11.** Duchovní obnova pro ženy s o. Vítou Řehulkou
- 4. 12.** Adventní duchovní obnova pro manželské páry

Všechny akce budou včas uvedeny v tomto časopise, na plakátech i na stránkách Centra pro rodinu: www.prorodiny.cz.

Přeji všem krásné prožití prázdnin a dovolených k načerpání nových sil.

Jana Dostálová

Co se děje v CZŠ svaté Ludmily

Jsme světoví

Že je voda zázrak, o tom se děti dovídaly po celý školní rok na naší pobočce v Opavě Jaktáři. Všechny děti se společně se svými učitelkami zapojily do projektu organizací Člověk v tísni, Adra a Arpok s názvem Světová škola. O tomto globálním tématu jsme dětem četli, společně jsme si všichni povídali, vodu jsme kreslili a o ní psali, vodu jsme měřili i zkoumali. A protože jsme splnili všechny zadané podmínky, byl naší škole udělen 8. června zástupci ministerstva zahraničních věcí a ministerstva školství prestižní titul Světová škola.

**světová
škola**
ve světě i doma oo

Skutečný dárek

Když jsme s dětmi v říjnu 2020 vybírali globální téma světových škol, ani jsme netušili, kolik dobrého nám může tento projekt přinést. Stále nám přicházely na mysl nové nápady, jak téma pojmout a co všechno můžeme s dětmi dělat.

Po opětovném otevření škol v dubnu jsme připravovali keškovou cestu a také jsme se rozhodli uspořádat jarmark, jehož výtěžek věnujeme na projekt spojený s vodou. V družině se začalo šít, skládat z papíru, pekly se perníčky. Ochotné maminky našich dětí vyráběly z papíru, keramiky, vznikaly svíčky a mýdla, záložky, namnožené kytičky i sladkosti. Součástí jarmarku byl i bazar. Tato akce probíhala ve škole celý týden, děti se podílely

nejen na přípravě, ale i na prodeji za symbolické částky. Obsluhovaly své rodiče a díky velkému nadšení všech zúčastněných se podařilo vybrat 27 241 Kč. Jsme moc vděční a děkujeme všem za podporu a pomoc.

Tyto peníze jsme poslali společnosti Člověk v tísni – skutečný dárek. Podařilo se nám koupit: 40 000 litrů pitné vody, 4 pumpy na čistou a zdravou vodu, 4 kohoutky na vodu, 4 záchody a 16 kanystrů na vodu. Do každé třídy naší školy pak perlátory na úsporu vody.

Opožděný karneval

Teplé červnové počasí přímo vybízelo k učení venku. A protože ve škole se nejen učíme, ale i bavíme a hrajeme si, uspořádali jsme karneval. Na školní zahradě jsme si zatančili, zahráli hry a soutěže a dobře se u toho pobavili.

Tip na vycházku s dětmi – kešková cesta

V rámci celoročního projektu připravila naše pobočka pro rodiny s dětmi, ale i pro širokou veřejnost „keškovou“ trasu s názvem Zázrak voda, která má deset naučných zastavení. Jedná se o deset míst na trase Jaktář – Stěbořický rybník, na kterých účastníci najdou skrytou krabičku – kešku. Uvnitř objeví zajímavé informace o vodě, vědomostní otázky, písmenko do tajenky a malé hračky na výměnu (jednu hračku vezmou, jinou, připravenou vloží). Vše si mohou zaznamenávat do kartičky, kterou získají v první schránce. Trasa této cesty je přístupná v mobilní aplikaci Mapy.cz. QR kód je třeba načíst na dostupném internetu, v terénu pak aplikace funguje i bez dat. Podrobnější vytištěné mapky jsou dostupné v Infocentru Opava, Karmelitánském knihkupectví a v Čajovně Harmonie.

Věříme, že tato cesta přinese nejen radost z pobytu v přírodě, ale i zajímavé zážitky a nové vědomosti. Na účastníky čeká malá odměna (viz info na letáčích nebo v první kešce).

Zahradní jezírko

Před dvěma lety jsme udělali na školní zahradě malé jezírko, děti byly z jezírka nadšené a trávily kolem něj spoustu času. Jejich přáním bylo jezírko zvětšit, a tak jsme se rozhodli, že si větší zahradní jezírko vybudujeme úplně sami s dětmi. Při kopání jsme nejprve chtěli využít pomoci a silných svalů tatínek, ale děti byly kopáním tak zaujaté a nadšené, že to nakonec zvládly samy.

Vše jsme konzultovali s panem Václavem Jílkem, který nám, kromě dobrých rad a pomoci, pověděl i spoustu zajímavých věcí o jezírkách, jejich samočisticích schopnostech a o kořenových čističkách i o těch umístěných na střechách nebo fasádách domů.

Založili jsme jezírku knihu, kde mu každý mohl napsat vzkaz. Součástí knihy bude celoroční bádání, kdy s dětmi budeme měřit nejen teplotu různých částí jezírka a okolního vzduchu, ale i pH. Na konci každého měsíce a pak na konci celého roku všechny údaje našeho měření vyhodnotíme. Kromě toho budeme sledovat, jak osidlují jezírko noví živočichové.

Výlet do Prahy

Děti pátých tříd si vyjely se svými učitelkami na jednodenní výlet do našeho hlavního města.

Naše první zastavení bylo v kostele Panny Marie Vítězné se soškou Pražského Jezulátka. Následovala jízda na Petřín, kam jsme vyjeli lanovkou a prošli si zrcadlové bludiště. Cestou na Pražský hrad jsme obdivovali Strahovské zahrady, odkud je překrásný výhled na Prahu a Pražský hrad. Na jeho nádvoří jsme se společně vyfotili a zamířili jsme do chrámu svatého Víta. Tato gotická stavba nás fascinovala. Prošli jsme Zlatou uličku a nakoukli jsme do Daliborky. Přes Karlův most jsme došli na Staroměstské náměstí, kde jsme si prohlédli Pražský orloj a nový Mariánský sloup. Cestou na Václavské náměstí jsme si koupili drobné upomínky na školní výlet, který jsme zakončili posezením v oblíbené restauraci. Posilnění hranolky jsme vyrazili na cestu domů.

Jana Larischová

Charita Opava

*Kontakt: Přemyslovců 26, 747 07 Opava-Jaktař;
telefon a fax: 553 611 816, 553 612 780, 553 612 788;
e-mail: info@charitaopava.cz;
internetové stránky: www.charitaopava.cz.*

Povedlo se! Klienti Radosti se můžou těšit pojízdnou kavárnou

Povedlo se! Celkem 112 555 korun na pořízení pojízdné kavárny pro klienty sociálně terapeutické dílny Radost vybralo za 41 dnů 216 přispěvatelů crowdfundingu s názvem Káva pro Radost na Hradeckém slunovratu. A to je o 12 555 korun více, než kolik bylo zapotřebí, aby byl projekt úspěšný! Klienti Radosti se tak můžou těšit na speciální elektrickou motokavárnu, se kterou premiérově přijeli poslední červnový víkend na festival Hradecký slunovrat.

Crowdfunding pro klienty Radosti, kterými jsou lidé s psychickým onemocněním a mentálním znevýhodněním, byl na portálu *Donio.cz* spuštěn v pátek 30. dubna večer a skončil 10. června v 19 hodin. Klienti Radosti po celou tu dobu napjatě sledovali, jak postupně mizí mnohé zajímavé odmě-

ny, kterými akci podpořila řada lidí i institucí. Velký zájem byl o komentované prohlídky konkatedrály P. Marie, knížky Karin Lednické či Zbigniewa Czendlika s osobním věnováním nebo výrobky z Chráněných dílen Charity Opava. Zcela vyprodány byly také třídení vstupenky na festival Hradecký slunovrat, který je partnerem akce.

Průměrná výše příspěvku činila 521 Kč, přičemž darované částky se pohybovaly v rozpětí od stokoruny až po deset tisíc korun. „Všem bychom chtěli co nejsrdečněji poděkovat,“ vzkazují klienti Radosti. „A až nás i s naší pojízdnou kavárnou potkáte, přihlaste se, rádi Vás poznáme a uvaříme Vám skvělou kávu,“ dodávají.

Tip na prázdninový výlet: MŮJ SVĚT v Raduni

Vydáte-li se během prázdnin na prohlídku zámku v Raduni, můžete si ji zpříjemnit také návštěvou výstavy vítězných fotografií 13. ročníku fotosoutěže MŮJ SVĚT. Charita

Opava, která fotosoutěž pod patronací prof. Jindřicha Štreita pořádá pro zaměstnance, dobrovolníky a klienty Charit České republiky, ji zde díky vstřícnosti kastelánky Markěty Kouřilové zpřístupnila v zámecké oranžerii.

Oceněné fotografie pocházejí od autorů z Českých Budějovic, Žďáru nad Sázavou, Červeného Kostelce, Týnu nad Vltavou, Ostravy, Opavy a řady dalších měst. Některé z nich zachycují také náročný rok nouzového stavu očima zaměstnanců v sociální práci.

Organizátoři pořádají slavnostní vernisáž tradičně v Historické výstavní budově Slezského zemského muzea v Opavě, letos to ovšem nebylo možné. Vítězné snímky proto Charita Opava ve spolupráce se Slezským zemským muzeem vystavila na měsíc na venkovních panelech na Horním náměstí v Opavě. V originálních plnohodnotných formátech se ale veřejnosti představí poprvé až v oranžerii raduňského zámku. Fotografie zde budou k vidění do konce prázdnin, poté bude výstavu hostit Charita České Budějovice.

Denní stacionář pro seniory přidává hodinu navíc

Denní stacionář pro seniory stále zkvalitňuje své služby a přibírá nové klienty. Hlavní novinkou je prodloužení doby provozu tohoto střediska Charity Opava. Nově zde mají otevřeno od 7 do 16 hodin, tedy o hodinu déle než dosud.

Již před časem se také zvětšila vzdálenost, ze které zaměstnanci dopraví klienty z Opavy a z okolních vesnic do sídla stře-

diska na Kylešovské ulici a posléze zpět domů. Nově tato služba platí až do vzdálenosti patnáct kilometrů od stacionáře.

Denní stacionář sídlící na Kylešovské ulici v Opavě je zařízení rodinného typu, které nabízí seniorům od 60 let věku bohatý program i odbornou péči. Samozřejmostí jsou různá kondiční cvičení, pracovní činnosti, mezigenerační setkávání a všemožné společenské aktivity. Klienti mají k dispozici nově zřízenou relaxační místnost. *„Novinkou jsou také modernější metody aktivizačních programů, jako je například trénování paměti, programy k zlepšení fyzické i psychické kondice klientů, to vše pod vedením zkušených terapeutů,“* vyjmenovává dále vedoucí střediska Jana Řehulková.

Bližší informace najdete na stránkách www.charitaopava.cz, v případě zájmu můžete kontaktovat vedoucí Janu Řehulkovou na telefonním čísle 603 731 845 nebo na mailu rehulkova@charitaopava.cz.

Setkávárna je zpět

Od října minulého roku musel být z důvodu protikoronavirových opatření uzavřen motivační klub Chráněného a podporovaného bydlení Setkávárna. Po dlouhé době ale může Charita Opava, která zařízení provozuje, oznámit klientům dobrou zprávu: máme opět otevřeno!

Setkávárna na Kylešovské ulici č. 10 je znovu otevřena každé úterý od 14 do 18 hodin především bývalým klientům Chráněného a podporovaného bydlení, kterými jsou lidé s duševním onemocněním. *„Často dnes bydlí na různých místech Opavy, ale velmi rádi se spolu setkávají, mohou si za přítomnosti terapeutky popovídat o svých*

problémech a starostech, ale také třeba oslavit narozeniny a podobně,“ vysvětluje vedoucí Chráněného a podporovaného bydlení Kateřina Víchová. Volnočasové aktivity jsou také občas zpestřeny promítáním filmů, hraním deskových her nebo i společným výletem.

Papežský nuncius dostal dárek z Charity Opava

Mezi hosty, kteří si koncem května odvezli jako památku na oslavy 25. výročí založení ostravsko-opavské diecéze speciální upomínkový dřevěný výřez, byl také papežský nuncius arcibiskup Charles Daniel Balvo. Výřezy včetně obalu na míru vytvořili na přání otce biskupa Martina Davida zaměstnanci Chráněných dílen Charity Opava

„Otec biskup byl nadšený a velmi spokojený,“ říká šéfka marketingu Chráněných dílen Charity Opava Ludmila Slaninová, která všech pět originálních výřezů spolu se svými kolegyněmi Martinu Davidovi předávala.

Založení nové diecéze se sídlem v Ostravě deklaruje zřizovací listina s datem 30. května 1996 s rozhodnutím papeže Jana Pavla II. Touto papežskou bulou začínající slovy „Ad christefidelium spirituali“ bylo z olomoucké arcidiecéze vyčleněno 11 děkanátů s 275 farnostmi, které se staly součástí nové ostravsko-opavské diecéze. Prvním diecézním biskupem byl jme-

nován Mons. František Václav Lobkowicz. Do úřadu byl uveden 31. srpna 1996 v ostravské katedrále Božského Spasitele v Ostravě. Ostravsko-opavská diecéze je zřizovatelem Charity Opava.

Charita Opava

Mše svaté v Opavě během letních prázdnin

	Ne	Po	Út	St	Čt	Pá	So
konkatedrála Nanebevzetí PM	7.00 8.30 10.00	7.00	7.00	7.00	7.00	7.00	7.00
kostel sv. Vojtěcha	18.00	–	–	–	–	18.00	18.00
kostel Nejsvětější Trojice	16.30	–	–	–	–	–	–
kostel Svatého Ducha	7.00 8.00 9.30	8.00	8.00 17.00	8.00 17.00	8.00 17.00	8.00 17.00	8.00
Marianum	11.00	18.00	–	18.00	–	18.00	18.00
Opava-Jaktař	8.00	–	–	17.30	–	–	–
Opava-Kateřinky	9.15	–	–	–	–	17.30	8.00
Opava-Kylešovice	9.00	–	–	–	–	19.00	8.00

Případné změny budou oznámeny v ohláškách příslušných farností.

Otevřené chrámy

Pátý ročník projektu Otevřené chrámy letos zve v Opavě na prohlídky konkatedrály Nanebevzetí Panny Marie, vždy **v pátek, v sobotu a v neděli od 13 do 18 hodin**. Tyto prohlídky s průvodcem budou probíhat až do 31. října.

Při návštěvě kostela si můžete zakoupit novou publikaci o konkatedrále (cena 100 Kč).

Informace o dalších otevřených chrámech v ostravsko-opavské diecézi naleznete na www.doo.cz/otevrenechramy.

Konkatedrála Nanebevzetí Panny Marie je otevřená také od pondělí do čtvrtka do 16 hodin.

Poutě o prázdninách

Pouť ke sv. Anně

Pouť ke sv. Anně na trojmezí farností se bude konat **v sobotu 24. července**. Poutní mši svatou bude celebrovat P. Václav Koloničný. Ve 14.30 začne modlitbou růžence a v 15 hodin bude sloužena mše svatá.

Pouť na Maria Hilf

Pouť KDU-ČSL do Zlatých hor na Maria Hilf se uskuteční **v sobotu 14. srpna 2021**. Odjezd z Rybího trhu je v 7 hodin, cena 220 Kč. Přihlášky přijímá paní Víchová (telefon: 774 924 182).

Orelská pouť na Svatý Hostýn

Pouť se uskuteční **v neděli 22. srpna 2021**. Odjezd autobusu je v 6.45 ze zastávky městské dopravy Praskova, cena 250 Kč. Přihlášky přijímá paní Marie Víchová (telefon: 774 924 182) a paní Marie Smolková (telefon: 721 570 543).

Příspěvky do **Cesty** můžete předat v sakristii konkatedrály Nanebevzetí Panny Marie a kostela sv. Vojtěcha nebo na faru Almužnická 2, Opava, případně poslat na adresu redakce, nebo elektronickou poštou na adresu cesta.opava@gmail.com – vždy do uzávěrky.

Telefonní číslo na redakci zpravodaje Cesta: 733 529 923.

Webové stránky farnosti Nanebevzetí Panny Marie v Opavě: www.farnostopava.cz

Kontakt na Farní úřad Nanebevzetí Panny Marie v Opavě – tel.: 733 307 117, e-mail: rkf.opavapmaria@doo.cz

Cesta – zpravodaj farnosti při konkatedrále Nanebevzetí Panny Marie v Opavě, vydavatel a adresa redakce: ŘKF Nanebevzetí Panny Marie, Almužnická 2, 746 01 Opava. Tiskne tiskárna Schneider. Ročník 28., dvojčíslo 7/8, náklad 400 výtisků. Výrobní náklady 1 kusu 15 Kč. Číslo připravila a vydání zajistila redakční rada zpravodaje. Registrováno pod číslem MK ČR E 12507 u MK ČR.

Příští číslo 5. 9. 2021, uzávěrka 14. 8. 2021